

**Informacja z zebrania Komisji Zakładowej NSZZ "Solidarność" SGGW
w dniu 14 maja 2019 r.**

Zebranie otworzył Jacek Bujko – Przewodniczący KZ, powitał przybyłych na zebranie członków Związku. Pan Przewodniczący poinformował, że otrzymaliśmy od JM. Rektora pismo z wnioskiem o wyrażenie opinii w sprawie projektu Statutu Szkoły Głównej Gospodarstwa Wiejskiego w Warszawie przyjętego Uchwałą Nr 75 -2018/2019 Senatu Akademickiego z dnia 26 kwietnia 2019 roku.

Jacek Bujko przypomniał, że projekt Statutu przygotowany przez Instytut Rozwoju Szkolnictwa Wyższego w Lublinie dyskutowany był wielokrotnie na posiedzeniach Senackiej Komisji ds. Statutu i Struktury, systematycznie rozpatrywane były również uwagi i komentarze zgłaszane przez członków Komisji w tym również uwagi naszego Związku.

Jacek Bujko podziękował członkom Komisji Zakładowej za przesłane uwagi do przyjętego projektu Statutu. Po długiej dyskusji członkowie Komisji Zakładowej NSZZ „Solidarność” podjęli decyzję o skierowaniu do Władz Uczelni opinii w sprawie przyjętego przez Senat SGGW projektu Statutu następującej treści:

„W odpowiedzi na pismo SU -101/2019 z dnia 26 kwietnia 2019 r. Komisja Zakładowa NSZZ „Solidarność” SGGW przekazuje krytyczne uwagi do projektu Statutu Szkoły Głównej Gospodarstwa Wiejskiego w Warszawie dotyczące przede wszystkim:

- a) proponowanej struktury Uczelni,*
- b) sposobu zarządzania Uczelnią.*

Ad a). Od samego początku dyskusji nad nowym Statutem Komisja Zakładowa NSZZ „Solidarność” SGGW postulowała zachowanie obecnych wydziałów, złożonych z katedr i zakładów jako głównych jednostek SGGW zatrudniających pracowników, z Radami Wydziałów i Dziekanami, finansowanych z podziału subwencji i własnych dochodów, dzielących środki finansowe na dydaktykę i badania naukowe i koordynujących oba obszary. Taka struktura ma swoją długoletnią tradycję jest stabilna i ugruntowana w przeciwieństwie do opartej o zmienne dyscypliny proponowanej podstawowej struktury, gdzie głównymi jednostkami są zróżnicowane organizacyjnie Instytuty.

Obecne dyscypliny mogą się w kolejnych zarządzeniach w przyszłości zmieniać lub łączyć, zaś każdy pracownik co dwa lata może zmienić przynależność do dyscypliny a najprawdopodobniej słabo oceniane parametrycznie dyscypliny będą likwidowane. W dotychczasowej strukturze wydziałowej pracownicy dobrze funkcjonują tworząc zespoły badawcze i dydaktyczne a Dziekan dzięki dobrej znajomości pracowników i dysponowaniu środkami finansowymi może skutecznie reagować na zmienne wymogi i oceny dostosowując do nich zarówno obszar badań jak i dydaktyki.

Dydaktyka jest najważniejszą misją Uczelni co zostało podkreślone w Statucie, w pierwszym punkcie par. 2 (Zadania Uczelni) i jej ramy są bardziej wyraźnie określone, stabilne niż nauki. Ewaluacja Uczelni odbywać się będzie w dyscyplinach ale subwencje będą przyznawane na działalność dydaktyczną, bo naukę przy obecnych, niskich nakładach na szkolnictwo wyższe głównie finansują granty. Należało więc do tego dostosować i opracować algorytm podziału subwencji między wydziały.

Uważamy, że wystarczyło dotychczasową strukturę dostosować do wymogów nowej Ustawy przez stworzenie nadbudowy z opartych o dyscypliny (lub dziedziny) Instytutów wraz z powoływanymi Radami Dyscyplin albo samych Rad Dyscyplin jako ponadwydziałowych ciał kolegialnych do przeprowadzania postępowań awansowych, prowadzenia przewodów doktorskich, habilitacyjnych i profesorskich, opiniowania problemów dotyczących dyscyplin, oceny pracowników oraz stymulowania, wzmacniania i koordynowania badań w ramach jednej dyscypliny między różnymi wydziałami czy prowadzenie badań interdyscyplinarnych. Natomiast przyjęty model zakłada radykalną zmianę dotychczasowej struktury łącznie ze zmianą zatrudnienia pracowników, pozostawia poza strukturą i przynależnością do ciał przedstawicielskich pracowników nie przynależących do żadnej dyscypliny a także stwarza zagrożenie, że pracownicy dydaktyczni i obsługa administracyjno-techniczna znajdują się poza instytutami. W efekcie może dochodzić do przesunięć a nawet zwolnień pracowników i ponoszenia dużych kosztów pracowniczych. Należy też zwrócić uwagę na skomplikowaną i rozdrobnioną, a przez to trudną w zarządzaniu strukturę, mnożenie stanowisk

kierowniczych i wysokie koszty funkcjonowania tego modelu. Powoduje też, że Dziekan i wydziały są marginalizowane i stają się organami tylko do administrowania dydaktyką a pozycja Dziekana jest bardzo słaba. Niejasne i zachodzące na siebie kompetencje Dyrektora Instytutu, jego Zastępcy ds. Dydaktyki i Dziekana w sprawie obsady dydaktycznej, ustalania pensum, tworzenia nowych kierunków i programów, określania efektów kształcenia czy przydziału środków finansowych grożą marginalizacją i niedofinansowaniem dydaktyki, zwłaszcza interdyscyplinarnej i mogą powodować, że będzie dochodzić do konfliktu interesów między wydziałem (dziekan) a instytutem (dyrektor).

Ad b). Uchwalony projekt Statutu przyjmuje korporacyjny, bardzo zcentralizowany tryb zarządzania Uczelnią przez Radę Uczelni, w której brak przedstawiciela pracowników oraz przez Rektora, który ma bardzo silną władzę i bardzo rozległe kompetencje do samodzielnego prowadzenia polityki poprzez powoływanie i odwoływanie osób z funkcji kierowniczych (co najwyżej po zaopiniowaniu przez Senat) oraz nadawanie i zmiany regulaminów a także powoływanie, przekształcanie i likwidację Instytutów, Wydziałów, jednostek ogólnie i międzyinstytutowych i ich podjednostek. Sprzeciwia się to utrwalonym w wieloletniej tradycji akademickiej i decydującym o autonomii Uczelni zasadom zarządzania przez wybieralne, reprezentatywne organy kolegialne, także wydziałowe których uchwały i decyzje wprowadzały w życie osoby na funkcjach kierowniczych (Rektor, Dziekani) jako organy wykonawcze. Zaburza to dotychczasową równowagę jednoosobowych organów Uczelni oraz kolegialnych organów przedstawicielskich i może, choć nie musi grozić wieloma patologiami, nierównomiernym rozwojem jednostek uczelni, ograniczeniu znaczenia i jakości dydaktyki kosztem badań naukowych, faworyzowaniem pewnych grup pracowniczych, kierunków badań i dydaktyki i nierównym traktowaniem pracowników.

Pozostałe punkty i zapisy uchwalonego projektu Statutu nie budzą zastrzeżeń, zwłaszcza, że uwzględniają większość uwag i wniosków szczegółowych zgłaszanych przez Komisję Zakładową NSZZ „Solidarność” SGGW, respektują ustawowe uprawnienia związków zawodowych i zapewniają ich przedstawicielom uczestnictwo w ciałach kolegialnych Uczelni.

Wydaje się jednak, że do Statutu przed jego przyjęciem powinno się jeszcze dodać punkty dotyczące:

- w par. 32 zasad członkostwa w Radach Dyscyplin pracowników dydaktycznych zatrudnionych w instytutach,
- w par. 120 jasnych warunków zatrudnienia i awansowania po okresie przejściowym (po 30.09.2020r.) dyplomowanych bibliotekarzy i pracowników dokumentacji i informacji naukowej,
- w par. 90 i w załączniku nr 3 zasad awansowania nauczycieli akademickich na poszczególne stanowiska dydaktyczne zwłaszcza w jednostkach ogólnouczelnianych takich jak Studium Wychowania Fizycznego i Sportu i Studium Praktycznej Nauki Języków Obcych, gdzie zdobywanie stopni naukowych jest mało prawdopodobne a inne specyficzne osiągnięcia powinny decydować o indywidualnej ocenie i awansach,
- w par. 95 uczestnictwa przedstawiciela związków zawodowych w komisjach oceny nauczycieli akademickich (był taki zapis w dotychczasowym Statucie)

Ze względu na przedstawione wyżej uwagi i wynikające z nich zagrożenia Komisja Zakładowa NSZZ „Solidarność” SGGW wskazuje na konieczność szczegółowego monitorowania przypadków ich wystąpienia oraz bieżących efektów przyjętych rozwiązań. Szczególną uwagę należałoby zwrócić na oczekiwane zwiększenie znaczenia i pozycji SGGW w polskiej i światowej nauce oraz wzrost jakości dydaktyki i poziomu kształcenia.”

W dalszej części zebrania członkowie Komisji rozpatrzyli deklarację członkowską złożoną przez pracownika zatrudnionego w Dziale Gospodarczym. W głosowaniu jawnym jednogłośnie przyjęli osobę ubiegającą się w poczet członków naszego Związku.

Członkowie Komisji Zakładowej przyjrzeni się również bardzo dokładnie przedstawionemu Preliminarzowi wydatków Zakładowego Funduszu Świadczeń Socjalnych SGGW.

Zwrócili uwagę na różnicę między stanem konta ZFŚS na dzień 31 grudnia 2018 roku i saldem początkowym na dzień 1 stycznia 2019 roku. Różnica wynosi 44 915,97 PLN.

Członkowie Komisji nie zaakceptowali Preliminarza ZF SS na 2019 rok, zdecydowali o skierowaniu do Władz Uczelni pisma z prośbą o wyjaśnienie tej różnicy.

Maria Kupczyk, Jacek Bujko